

РЕШЕНИЕ

№ 25714

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4753** по описа за **2026** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Транс Строй-Сираков и синове“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], област В., [улица], срещу Решение № 3869 от 27.10.2025 г. по нахд № 9398/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 129-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-2500177 от 27.05.2025 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“ относно наложена му на основание чл. 416, ал.5, вр.чл.414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) имуществена санкция в размер на 1 500 лева, за нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон и неправилна преценка относно маловажността на нарушението съгласно чл.28 от ЗАНН. Твърди наличие на многобройни смекчаващи обстоятелства, които навеждат на маловажност на нарушението, което било първо, било отстранено в деня на извършването му, при липса на данни за произтекли от него вредни последици за работника. С аргументи от Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС счита, че този институт следва да бъде приложен от съда, каквато преценка административно наказващият орган (АНО) неправилно не бил извършил. Претендира за прилагане на привилегирания санкционен състав по чл.415в от КТ. Иска се отмяна на решението на СРС и постановяване на друго, по същество на спора за отмяна на НП и присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба директор на директора на Дирекция „Инспекция по труда -

Софийска област“ със седалище [населено място] към Главна дирекция „Инспектиране на труда“ на Изпълнителна агенция „ГИТ“, оспорва същата чрез юрк. Г. Претендира за оставяне в сила на обжалваното решение на СРС и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна СРС е приел, че на 20.03.2025 г., около 14:20 часа, свидетелката К. Г. К. /главен инспектор в ДИТ-С. област/, заедно със свои колеги /служители на ДИТ - С. област/, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в обект: жилищна сграда с гаражи и подземни гаражи в УПИ IV - 9163.162, кв.101, местност О. купел - 1, район О. купел, ул. „762“ №6. На място проверяващите заварили работника С. М. С., която почиствала обекта от строителни отпадъци и метяла. По време на проверката С. попълнила декларация, в която посочила, че работи за „Транс Строй“ ЕООД от една седмица като „общ работник“ с конкретно посочено трудово възнаграждение - 250 лева седмично, работно време /от 09.00 до 14.00 часа/ и почивни дни /събота и неделя/. Също така посочила, че няма сключен трудов или граждански договор.

На 27.03.2025 г. проверката продължила по документи, като в хода на същата от страна на работодателя „Транс Строй-Сираков и синове“ ЕООД били представени: Правилник за вътрешния трудов ред, карта за предварителен медицински преглед на С. С. от 24.03.2025 г., заключение за пригодност на С. С. от Служба по трудова медицина от 25.03.2025 г., молба за постъпване на работа от С. С. с дата 17.03.2025 г., декларация от С. С. за даване на съгласие за съхраняване и обработка на лични данни по ЗЗЛД с дата 17.03.2025 г., длъжностна характеристика, протокол за постъпване на работа към Трудов договор №092 от 17.03.2025 г., удостоверяващ, че С. С. е постъпила на работа на 18.03.2025 г., както и че на тази дата работодателят е предоставил копие от заверено уведомление до НАП за регистриране на трудовия договор, декларация за запознатост с дата 18.03.2025 г., Трудов договор №092 от 17.03.2025 г., сключен между „Транс Строй-Сираков и синове“ ЕООД, в качеството на работодател и С. С., в качеството на работник, страници от Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа /начален/, страници от Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа /на работното място/периодичен/извънреден/, страници от Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа /ежедневен/, списък на работници, на които е раздадено работно облекло и лични предпазни средства, договор за изпълнение от 24.09.2024 г., сключен между „БДК ИНВЕСТ“ ООД /възложител/ и „Транс Строй - Сираков и синове“ ЕООД /изпълнител/, както уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключен трудов договор със С. С. и справка за подаването му до НАП, изх. №30Е002218795/20.03.2025 г., 16:27:08, ведно с уведомления за сключени трудови договори с лицата В. С., В. М. и Л. Л., които също били заварени по време на проверката да полагат труд на проверения обект.

За установеното нарушение на чл.63, ал.2 от КТ на „Транс Строй - Сираков и синове“ ЕООД е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №23- 2500177/27.03.2025 г., въз основа на който е издадено обжалваното пред СРС НП.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетел на установяване на нарушението и на съставяне на АУАН К. Г. К., както и писмените доказателства от административноказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на

доказателствената съвкупност е приел, че към момента на извършената проверка от инспекторите към ДИТ - С. област, лицето С. С. е полагало труд в полза на работодателя „Транс Строй - Сираков и синове“ ЕООД в проверения обект - извършвала почистване на обекта от строителни отпадъци, като метяла. Посочените факти били възприети лично и непосредствено от св. К., която ги е възпроизвела по време на разпита си пред въззивната съдебна инстанция. С позоваване на справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ с изх. №30Е002218795 от 20.03.2025 г., съдът е приел, че работодателят „Транс Строй - Сираков и синове“ ЕООД е уведомил ТД на НАП за сключения трудов договор №92/17.03.2025 г. на 20.03.2025 г., в 16:27:08 часа, т.е. след като С. С. на длъжност „общ работник“ е започнала да изпълнява трудовите си задължения и е заварена при проверката на обекта на 20.03.2025 г. от инспектори на ДИТ-Софийска област да полага труд.

От правна страна СРС е посочил, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като ясно и категорично е посочено и в двата акта, както словесно така и цифрово, че са издадени срещу дружеството-жалбоподател за нарушаване на разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ, както и датата на извършване на нарушението на 20.03.2025 г. - датата на извършване на проверка в обекта на работодателя, в който е заварена да престара труда си С. С.. След като справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, с изх. №30Е002218795 от 20.03.2025 г., 16:27:08 часа, с която трудовият договор със С. М. С. е бил регистриран в ТД на НАП в 16:27:08 часа на датата на проверката, т.е. след нейното извършване на място в проверявания обект, то съдът логически е приел, че няма как в по-ранен момент да е било връчено копие на работника от това уведомление.

По приложението на института на маловажността СРС е приел, че по силата на чл. 415в. ал.2 от КТ нарушенията по чл. 63, ал.2 от КТ не могат да се квалифицират като маловажни,като съгласно Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. на ВАС по тълк. д. № 7/2010 г., ОСНК, специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. В заключението е посочено в решението, че жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ, за което чл.414, ал. 3 от КТ предвижда налагане на имуществена санкция в размери от 1500 до 15000 лева. Наложена в минимален размер от 1500 лв. имуществена санкция съдът приел за пропорционална и достатъчна за постигане на целите по чл.12 ЗАНН.

Обжалваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене при съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на обжалваното НП. Фактичката обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това, при мотивирано посочване кои от тях се кредитират и защо. Към датата на извършване на нарушението на 20.03.2025 г. разпоредбата на чл.63, ал.1 от КТ

урежда императивно задължение за работодателя да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Вменената за нарушена разпоредба на чл.63, ал.2 от КТ предвижда, че работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1.

Обосновано решаващият съд се е позовал на Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ с изх. № 30E002218795 от 20.03.2025 г., 16:27:08 часа, по описа на НАП, която удостоверява подадени от работодателя „Транс Строй-Сираков и синове“ ЕООД уведомления за сключени трудови договори на В. Л. С., В. С. М., С. М. С. и Л. В. Л. с вх. № 30E002218795 от 20.03.2025 г. Правилно при тези данни районният съд е приел, че представените от дружеството в хода на проверката частни документи без обвързваща съда доказателствена сила: трудов договор от 17.03.2025 г. със С. М. С. и протокол за постъпването ѝ на работа на 18.03.2025 г., според който работникът е получил копие от заверено уведомление до НАП, че трудовият ѝ регистриран в НАП, са антидатирани. Правилно са кредитирани собственооръчно попълнените декларации на лицата от 20.03.2025 г., според които същите работят на обекта без сключен трудов или граждански договор. Съответни на писмените доказателства са и показанията на св. К. К., според които работодателят е представил трудов договор с лицето С. М. от 17.03.2025 г., но от самата справка по чл.62, ал.5 от КТ било видно, че самият трудов договор е регистриран след проверката на място на обекта, която била извършена в 14:20 часа. Св. К. лично е възприела на 20.03.2025 г. как М. се намира вътре в строителния обект и извършва действия на почистване – метяла.

При визираната доказателствена съвкупност са правилни решаващите изводи на СРС за доказаност на вмененото нарушение по чл.63, ал.2 от КТ, доколкото на датата на проверката на 20.03.2025 г. работодателят „Транс Строй-Сираков и синове“ ЕООД е допуснал работника С. М. до работа без да ѝ е предостави документите по ал. 1, вкл. копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

В касационната жалба се съдържат доводи единствено по приложението на чл.415в, ал.1 от КТ, но въззивният съд правилно е съобразил, че втората алинея на същата разпоредба изключва приложението на този привилегирован състав по отношение на нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ, каквото е и процесното нарушение. Касае се за норма на специалния закон, поради което е неприложима общата разпоредба на чл.28 ЗАНН. В тази насока е единната и непротиворечива съдебна практика: Решение № 86 от 21.01.2026 г. по к. адм. н. д. № 414/2025 г.на Административен съд Габрово, Решение № 2336 от 11.05.2026 г. по к. адм. н. д. № 409/2026 г.на Административен съд Благоевград, Решение № 6207 от 16.02.2026 г. по к. адм. н. д. № 9062/2025 г. на Административен съд София град, Решение № № 2276 от 12.05.2026 г. по к. адм. н. д. № 215/2026 г.на Административен съд Пазарджик и други.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, поради което е дължимо оставянето му в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН ответникът по касация има право на юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 3869 от 27.10.2025 г. по нахд № 9398/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-и състав.

ОСЪЖДА „Транс Строй-Сираков и синове“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], област В., [улица], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“ със седалище [населено място] към Главна дирекция „Инспектиране на труда“ на Изпълнителна агенция „ГИТ“, на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.